tages at være i Strid med Statskassens Interesse.

Da imidlertid de paaberaabte kgl. Resolutioner ikke medføre nogen Bemyndigelse for Finantsbestyrelsen til Convertering af Gjæld fra en lavere Rentefod til 4 pCt. rentebærende, har Statsrevisoratet, skjøndt det erkjender Hensigtsmæssigheden af deslige Omskrivninger, troet, at Fremgangsmaaden maatte have Rigsdagens Samtykke og derhos indstillet, at den foretagne Omskrivning af Statsgjæld fra $3^3/_4$, $3^1/_2$ og 3 pCt. til 4 pCt. billiges.

Herved veed Udvalget Intet at erindre, og det indstiller desaarsag, i Henhold til det Foranførte, at det besluttes:

ad **2.**

Staten har i sin Tid afhændet Gaarden Moesgaard med Bøndergods. En af Godsets Bønder har sildigere fremsat Paastand paa, at hans Gaard var Selveiergaard og ikke Fæstegaard. Godsets nærværende Eier har foreslaaet Statskassen, at han mod en Udbetaling af 1641 Rbd. 89 ß. vilde frafalde videre Krav paa Staten i denne Anledning. Kammeradvocaten og Domainedirecteuren have tilraadet at modtage det gjorte Tilbud. Statsrevisorerne have derfor vel anseet Sagens Afgjørelse paa den foreslaaede Maade hensigtsmæssig; men, da Udbetalingen ikke kan henregnes til Afbetaling paa Statsgjælden, og da Finantsloven ikke har anviist Penge til Fordringens Afgjørelse, er det formeent, at der til denne Udbetaling bør erhverves Rigsdagens Samtykke.

Finantsministeriet bemærkede i den Anledning, at Kjøbet af Moesgaard blev i Aarene 1839 og 1840 berigtiget deels ved contant Betaling og deels ved Obligations Udstedelse; at det først var i Aaret 1850, at Kjøberen af Godset for Finantsministeriet fremsatte det Krav, han formeente at have paa Statskassen med Hensyn til den af en af Godsets Fæstebønder gjorte Paastand paa Undereiendomsretten til hans Gaard; at Kravet, der saaledes opstod, efterat Kjøbet forlængst var berigtiget, altsaa ikke kunde fraregnes i Kjøbesummen som Tab paa Activmassen, men maatte som en Fordring paa Statskassen, der havde solgt

Den brugte Fremgangsmaade passerer.